

Nils Carlsson
010-224 12 71
Nils.carlsson@lansstyrelsen.se

Förslag till nationell förteckning över invasiva främmande arter

Generell återkoppling på remissen i sin helhet

Länsstyrelsen Skåne ser positivt på att en nationell förteckning över invasiva främmande arter som ska omfattas av förbud och regleringar beslutas. Samtidigt ser vi att ett stort antal vatten- och landarter som borde regleras saknas i förteckningen. Förebyggande arbete är det mest kostnadseffektiva men i Skåne är det få av de föreslagna landarterna som vi kommer kunna utrota från länet. Av de landlevande arterna är det endast sandlupin som kan anses ha en så liten spridning att utrotning är möjlig. Skåne är i många fall inkörsporten för invasiva arter och vi befärdar att vi framåt kommer att behöva lägga alla våra resurser på arter som det är för sent att utrota istället för att fokusera på arter som går att utrota i ett tidigt skede.

Det hade varit lämpligt att samtliga arter som av SLU Artdatabanken bedömts utgöra ett stort eller allvarligt hot mot biologisk mångfald inom 50 år hade omfattats av åtminstone de delar av 7a § som minskar risken för nyetablering (punkt 1, 3, 5, 6, 9). Med fördel hade Länsstyrelserna också haft befogenheter att för de arterna vid behov förelägga om åtgärd mot dem. Genom att likställa arterna juridiskt efter deras bedömda risk ges länen möjlighet att prioritera åtgärder efter förekomst och regionala förutsättningar och behov.

Dock bör nuvarande lagförslag inte försenas då det fortfarande utgör ett viktigt led i att minska den pågående spridningen.

Länsstyrelsen Skåne vill påpeka vikten av att det avsätts medel, både för handläggande av ärenden från allmänheten, tillsyn, samt medel för åtgärder inom de geografiska och juridiska områden som vi ansvarar för. Vi har ett flertal arter som kommer att behöva hanteringsprogram och regionala prioriteringsbeslut. För Skånes del förväntar vi oss en väsentligt ökad arbetsbelastning, framför allt på grund av en ökad mängd ärenden från allmänheten gällande arterna parkslide, vresros, kanadensiskt gullris och vattenpest, men även antalet tillsynsärenden och behovet av rådgivning förväntas öka markant. Det omfattande arbetet behöver en stabil finansiering över tid. Kraftiga svängningar i medelstildelning riskerar att kullkasta

2024-09-12

påbörjade framgångsrika bekämpningar samt påverka etablerade entreprenörer och allmänhetens förtroende för vårt arbete.

Frågeställningar, förslag och önskan om förtydligande

Kap 29 2 c§; För otillåten hantering av en invasiv främmande art döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet bryter mot artikel 7.1 a-h i förordning (EU) nr 1143/2014 eller föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 8 kap. 4 § första stycket 3 och andra stycket...!

Länsstyrelsen anser att en ändring från grov oaktsamhet till oaktsamhet av normalgraden är nödvändig om lagstiftningen ska få avsedd effekt.

I artikel 7 första stycket i EU-förordningen förbjuds en rad avsiktliga ageranden. Vidare ska medlemsstaterna, enligt andra stycket, vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga oavsiktlig introduktion eller spridning, inbegripet, i tillämpliga fall, på grund av grov vårdslöshet, av invasiva främmande arter av unionsbetydelse. EU-förordningens ordalydelse i andra stycket, "på grund av grov vårdslöshet", utgör sannolikt skälet till att 29 kap. 2 c § endast omfattar grov oaktsamhet. Det bör dock noteras att andra stycket ålägger medlemsstaterna en skyldighet att vidta "alla nödvändiga åtgärder för att förebygga oavsiktlig introduktion och spridning", vilket inbegriper – men inte nödvändigtvis är begränsat till – grov vårdslöshet. För att förhindra att invasiva arter introduceras eller sprids är det av yttersta vikt att man förhindrar att invasiva arter importeras, hålls, föds upp, transporteras, säljs på marknaden, används eller utbyts, att de tillåts reproducera sig, växa eller odlas, eller att de släpps ut i miljön även om agerandet är oaktsamt av normalgraden. Utifrån syftet med förordningen menar Länsstyrelsen att artikel 7 andra stycket bör förstås så att även oaktsamma gärningar av normalgraden omfattas av skrivningen. Oavsett vilken tolkning som görs av andra stycket finns det dock inte något hinder mot att Sverige inför sanktioner mot oaktsamma gärningar av normalgraden i nationell lagstiftning. Medlemsstaterna får, enligt artikel 23, anta strängare regler i syfte att förhindra introduktion, etablering och spridning av invasiva främmande arter.

Det åligger medlemsstaterna att fastställa effektiva, proportionell och avskräckande sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av EU-förordningen enligt artikel 30. De straff som kan utdömas enligt 29 kap. 2 c § är böter eller fängelse högst två år. Straffskalan ligger i linje med vad som föreskrivs för andra brott enligt 29 kap. miljöbalken. Länsstyrelsens bedömning är dock att sanktionen varken är effektiv eller avskräckande då lagföring endast kan bli aktuell i undantagsfall. Länsstyrelsens bedömning är att en ändring av kravet i 29 kap. 2 c § från grov oaktsamhet till oaktsamhet av

2024-09-12

normalgraden skulle innebära ett mer effektivt genomförande av syftet med EU-förordningen. En reglering där lagföring kan genomföras i praktiken blir också mer avskräckande.

Länsstyrelsen noterar vidare att huvuddelen av de brott som stadgas i 29 kap. miljöbalken inbegriper både uppsåtliga gärningar samt oaktsamma gärningar av normalgraden. Det skulle därför ligga väl i linje med den övriga regleringen kring miljörelaterad brottslighet i 29 kap. att ändra kravet i 2 c § till att även omfatta oaktsamhetsbrott av normalgraden.

I samband med ändring från grov oaktsamhet till oaktsamhet bör man också se över straffsatsen.

Vidare behöver man ha i åtanke att eftersom den som satt ut arten inte ansvarar för åtgärden efter det att den spritt sig utanför dennes fastighetsgräns, riskerar vi att få en situation där både privatpersoners och statens pengar går till bekämpning av invasiva arter som sprids utan risk för straff. När en art varit upptagen i lagstiftning en längre tid och fått tillräckligt mycket uppmärksamhet skulle man eventuellt kunna hävda att personen borde ha känt till att den omfattas av lagstiftning. Problemet kommer dock att återkomma för varje ny art som förs upp på listan. Med nuvarande formulering krävs alltså att varje enskilt företag och person informeras om varje art, vilket är administrativt omöjligt. Att få stopp på etablering och ny spridning är den mest kostnadseffektiva insatsen. För att få effektivt förebyggande arbete bör man överväga att lägga in en skrivning kring kunskapskrav hos handeln och skyldighet att informera sig. Denna skyldighet skulle ju då också omfatta framtida utökning av både EU-arter och nationella arter. Inom många delar av samhället har man redan en skyldighet att informera sig och hålla sina kunskaper aktuella. Detta gäller allt från kunskapskravet i miljöbalkens hänsynsregler till hundägares skyldighet att känna till lokala ordningsföreskrifter. Det bör kunna gå att kunna ställa detta krav också för att hindra spridning av invasiva arter och därmed få ett effektivare preventivt skydd av biologisk mångfald, människors hälsa och ekonomiska intressen.

Förslag: Kap 29 2 c§; För otillåten hantering av en invasiv främmande art döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot artikel 7.1 a-h i förordning (EU) nr 1143/2014 eller föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 8 kap. 4 § första stycket 3 och andra stycket[...]"

Den som bedriver handel med växter eller djur eller förvaltar en fastighet har skyldighet att ha kunskap om vilka arter som omfattas av EU förordning 1143/2014 eller den nationella förteckningen.

2024-09-12

Begreppet art behöver definieras så att det framgår tydligt att det innefattar hybrider, underarter och sorter av arten.

1.2. Förordning om ändring i förordningen (2018:1939) om invasiva främmande arter. 7 a § 4; transporteras, utom till anläggningar för utrotning.

Anläggningar för utrotning bör förtydligas. Det är viktigt att inte lagstifta bort möjligheten att på ett adekvat sätt ta hand om avfall på plats eller i närheten av åtgärdslokalen. Nedgrävning av växtdelar är ofta en kostnadseffektiv lösning som minskar arbetsinsatsen, men även koldioxidutsläppen och, korrekt utfört, spridningsrisken.

En stor och viktig punkt är hanteringen av jord- och sedimentmassor innehållande invasivt, grobart växtmaterial. För att hanteringen av massor ska kunna ske på ett säkert sätt är det viktigt att den ansvariga myndigheten tar fram en nationell vägledning i hanteringen av sådana massor. Risken är annars stor att hanteringen skiljer sig i landet och mellan verksamhetsutövare vilket ökar risken för spridning och försvårar arbetet både kommunikativt och tillsynsmässigt.

-----

7 b § Undantag från förbudet i 7 a § för olika arter framgår av bilagan. Förbuden i 7 a § 1–8 gäller inte för djur i djurparker under förutsättning att djuret fanns i djurparken innan arten fördes in i den nationella förteckningen och alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att se till att djuret inte kan reproducera sig.

Djur i djurparker bör endast undantas från 7 a § 2, 4, 7. Djuren bör inte heller få säljas eller bytas.

2024-09-12

7 c § Arter i ett kommersiellt lager undantas från förbuden i 7 a § 2, 4–7 under ett år från det att arten fördes in i den nationella förteckningen under förutsättning att 1. arten fanns hos innehavaren innan den fördes in i den nationella förteckningen, 2. arten hålls i sluten förvaring, och 3. alla lämpliga åtgärder har vidtagits för att se till att den inte kan reproducera sig eller slippa ut.

Arterna är enligt ovan undantagna från (7 a §), dvs får ej

4. transporteras, utom till anläggningar för utrotning,
5. förmedlas, säljas, eller på annat sätt överlåtas,
6. utbytas,
7. användas,

Paragrafen är inte tydlig. I "Naturvårdsverkets förslag om en nationell förteckning över landlevande invasiva främmande arter" förklarar man att syftet är att handeln ska kunna sälja/förmedla/överlåta/utbyta/använda till andra länder. Detta behöver dock förtydligas eftersom det med endast ovanstående text är risk att handeln säljer/överlåter/använder/förmedlar inom Sveriges gränser till människor som inte vet om att arten är förbjuden. Man bör kunna förtydliga detta genom att lägga till en fjärde punkt i förutsättningarna:

[...] 4. arten säljs/förmedlas till land där den inte omfattas av lagstiftning.

-----

19 § Statliga myndigheter och kommuner som ansvarar för eller utför miljöövervakning ska underrätta den ansvariga myndigheten om förekomster i miljön av arter som finns i unionsförteckningen eller den nationella förteckningen.

Förslagsvis ändras 19 § ändras till:

[...] utför miljöövervakning ska vid upptäckt underrätta den ansvariga myndigheten [...]

2024-09-12

30 § Länsstyrelsen ska besluta om utrotningsåtgärder som avses i artikel 17.1 i förordning (EU) nr 1143/2014 för arter som

1. finns i unionsförteckningen och omfattas av krav på anmälan enligt artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1143/2014, eller

2. omfattas av nödåtgärder som regeringen beslutat enligt artikel 10.1 i den förordningen.

30 a § Länsstyrelsen ska besluta om utrotningsåtgärder för förekomst av arter som finns i

1. unionsförteckningen, men som inte omfattas av krav på anmälan enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1143/2014, eller

2. den nationella förteckningen. Efter tidig upptäckt av introduktion eller förekomst av arter i den nationella förteckningen ska utrotningsåtgärder vidtas skyndsamt.

Formuleringen finns också i 42§ med samma frågeställning.

Formuleringen *ska* är problematisk och bör ändras till förslagsvis *får* eller *kan*. Länsstyrelsen behöver mandat som tillsynsmyndighet att kunna besluta om utrotningsåtgärder. Genom formuleringen *ska* finns dock risken att den som har rådighet över fastigheten tolkar det som att de endast måste åtgärda en reglerad art om länsstyrelsen har fattat ett beslut och delgivit dem det på den aktuella fastigheten. Detta skulle resultera i en enorm arbetsbörda för flera län. Juridiskt skulle formuleringen *ska* även kunna tvinga länen att fatta beslut i tusentals ärenden vare sig åtgärder redan görs frivilligt eftersom vi *ska* fatta beslut om utrotningsåtgärder som avses i [...]. Genom formuleringen *får* eller *kan* ges ansvaret tillbaka till den som har rådighet över fastigheten men behåller rätten att förelägga både om åtgärd och om specifika åtgärder.

Vidare bör man även skriva in att Länsstyrelsen *får* fatta beslut om andra åtgärder än utrotning.

Förslag: 30-30a §§ Länsstyrelsen får/kan besluta om åtgärder som syftar till utrotning och/eller begränsning som avses i artikel [...]

31 § Fastighetsägare, nyttjanderättsinnehavare eller den som på annat sätt har rådighet över fastigheten ansvarar för att verkställa beslutade utrotningsåtgärder enligt 30-30 a §§ om inte annat framgår av beslutet.

Med ovanstående paragraf uppstår samma problematik som vid 30-30a §§. Det kan tolkas som att den som har rådighet över en fastighet bara har ansvar att verkställa **beslut** vilket innebär att alla enskilda fastigheter och förekomster med reglerade IAS kräver ett beslut från länsstyrelsen. Bara i Skåne de senaste 10 åren är antalet inrapporterade fynd av vresros, kanadensiskt gullris, höstgullris och blomsterlupin över 7000. Inkluderas jätteslidearterna tillkommer nära 5000 fynd.

2024-09-12

Länsstyrelsen Skåne uppfattar att förbuden i artikel 7, förordning (EU) 1143/2014 gäller för alla fastighetsägare utan särskilt beslut, och det samma borde rimligtvis vara fallet med de föreslagna förbuden i 7 a §. Vad gäller de hittills förbjudna arterna har denna uppfattning stöd i Mark- och miljödomstolens dom i mål M 2869-22, där det i domskälen går att läsa följande: "Förbudet i EU-förordningen att avsiktligt tillåta arter på listan reproducera sig, växa eller odlas gäller även direkt mot den enskilde fastighetsägaren."

31 § ger däremot intryck att den som inte fått ett formellt beslut från länsstyrelsen inte har ansvar för att vidta åtgärder som hindrar invasiva främmande arter att tillåtas "reproducera sig, växa eller odlas", vare sig de är upptagna på EU-listan eller den nationella listan.

Länsstyrelsernas arbete med att utrota invasiva främmande arter handlar ofta om att underrätta fastighetsägare om att fastighetsägaren har förekomst av invasiva främmande arter, informera om lagstiftningen och om lämplig bekämpningsmetod. En stor del av myndighetsarbetet har alltså utgått från 30 § som reglerar fastighetsägarens ansvar utan beslut från länsstyrelsen.

Däremot behöver länsstyrelsen kunna fatta formella beslut om bekämpningsåtgärder när en markägare har motsatt sig att utrota reglerad IAS. Länsstyrelsen ser fortsatt behov att kunna förelägga om åtgärd och av att kunna gå in och föreskriva hur bekämpningen ska utföras, när det finns risk att den annars utförs på felaktigt sätt, men ser att paragrafen måste utformas så att ansvaret för åtgärd ligger hos den som har rådighet över fastigheten även utan formellt beslut.

En alternativ skrivning av 31 § skulle då kunna vara som följer: **31 § Fastighetsägare, nyttjanderättsinnehavare eller den som på annat sätt har rådighet över fastigheten ansvarar för att verkställa utrotningsåtgärder om inte annat framgår av särskilt beslut eller annan bestämmelse i förordningen.**

Ordet verkställa behöver klargöras. Innebär det att den som har rådighet över fastigheten har ansvar för kostnaden? Om inte behöver det klargöras att fastighetsägare, nyttjanderättsinnehavare eller den som på annat sätt har rådighet över en fastighet också har det ekonomiska ansvaret för bekämpning.

En nationell förteckning innebär att långt fler fastighetsägare åläggs att ta bort invasiva arter och för vissa av arterna kommer det arbetet innebära en betydande kostnad för den enskilde. Det är därför centralt att ansvarsfördelningen för kostnaderna är tydligt.

2024-09-12

31 § [...] För fastigheter med vatten som ingår i ett öppet vattensystem ansvarar i stället länsstyrelsen för att verkställa utrotningsåtgärderna i vattnet. Länsstyrelsen ansvarar även för att verkställa utrotningsåtgärder i vatten som inte tillhör en fastighet.

Formuleringen finns också i 42§

Här behövs ett förtydligande. Gäller ansvaret endast verkställandet eller även kostnaden?

Om det ska tolkas som att Länsstyrelsen står för både verkställande och kostnad är det av största vikt att medel för arbetet tilldelas länen baserat på förekomst av listade arter.

En del scenarier behöver beaktas. Hur ska man till exempel hantera de förekomster Länsstyrelsen inte har resurser att åtgärda? Länsstyrelsen kan inte besluta att inte agera utifrån 36 a § då bristande resurser inte utgör ett undantag i lagstiftningen. I andra fall blir rättviseaspekten svår. En markägare med ett stängt system kan hypotetiskt ha fått in en invasiv art från ett närliggande öppet vattensystem via till exempel fåglar. Denne kan då få stora kostnader medan grannens åtgärder bekostas av Länsstyrelsen.

Ska skrivningen tolkas som att Länsstyrelsen får utföra utrotning utan tillstånd från markägaren och har rätt att nyttja marken runt det öppna vattensystemet på ett sådant sätt som krävs för utrotning?

-----

36 a § Länsstyrelsen får besluta att utrotningsåtgärder inte ska vidtas om länsstyrelsen bedömer att en art som finns på den nationella förteckningen inte bör utrotas på grund av att 1. det inte är tekniskt genomförbart, 2. kostnaderna inte står i proportion till fördelarna med utrotning, eller 3. det saknas tillgängliga utrotningsmetoder eller att utrotningsmetoderna har allvarliga negativa effekter på människors hälsa, miljön eller andra arter.

Länsstyrelsen vill understryka vikten av att nationella hanteringsprogram för arter med stor spridning i så stor utsträckning som möjligt kommer samtidigt som beslutet om nationell förteckning. Om inte, riskerar länen att få ett mycket stort inflöde av ärenden. Alternativt måste länen själva fatta beslut enligt 36 a §. Länens beslut att kanske inte hantera en art kan då komma i konflikt med den ansvariga myndighetens nationella hanteringsåtgärdsplan.

Den praktiska användningen av 36 a § måste klargöras. Länsstyrelsen tar ett regionalt beslut om att inte utrota samtliga förekomster av en reglerad art eller att inte följa ett nationellt hanteringsprogram för en art om länsstyrelsen anser att någon av villkoren i relevant paragraf uppfyllts. Länsstyrelsen önskar

2024-09-12

då att lagstiftningen ger oss bemyndigande att ta beslut på länsnivå och att beslutet då gäller för samtliga förekomster i länet utan att vi behöver specificera fastigheter.

Hanteringsåtgärder för arter i unionsförteckningen och den nationella förteckningen

38 § Om en art i unionsförteckningen inte ska utrotas enligt 36 § eller har stor spridning i Sverige, ska den ansvariga myndigheten utreda vilka hanteringsåtgärder som krävs enligt artikel 18.4 eller 19.1—19.3 i förordning (EU) nr 1143/2014. Den ansvariga myndigheten ska även utreda vilka hanteringsåtgärder som krävs i fråga om arter i den nationella förteckningen som har stor spridning.

Länsstyrelsen föreslår följande formulering:

38 § Om en art i unionsförteckningen eller den nationella förteckningen inte ska utrotas enligt 36 § eller har stor spridning i Sverige, ska den ansvariga myndigheten utreda vilka hanteringsåtgärder som krävs enligt artikel 18.4 eller 19.1—19.3 i förordning (EU) nr 1143/2014.

45 § Länsstyrelsen ska vidta de återställandeåtgärder som krävs enligt artikel 20 i förordning (EU) nr 1143/2014. Länsstyrelsen ska även vidta sådana återställandeåtgärder avseende arter i den nationella förteckningen.

Länsstyrelsen anser att återställning är en viktig del av arbetet men också att ett krav på återställning kan försvåra arbetet markant. Vid större förekomster av en nationellt reglerad art finns risken att utrotning inte påbörjas eftersom det inte finns tillräckliga medel för återställning. Länsstyrelsen föreslår nedanstående formulering.

Länsstyrelsen ska vidta de återställandeåtgärder som krävs enligt artikel 20 i förordning (EU) nr 1143/2014. Länsstyrelsen får även vidta sådana återställandeåtgärder avseende arter i den nationella förteckningen.

Inspel kring specifika arter föreslagna till nationell lista

Art	Kommentar från Länsstyrelsen Skåne
<i>Cotoneaster divaricatus</i> Spärroxbär	Föribuden bör inte innefatta endast Gotland och Öland utan hela landet och bör inte undantas från förbudet mot införsel. Spärroxbär sprider sig i våra naturreservat också

2024-09-12

	<p>i Skåne och bidrar där till igenväxning. Bara under 2024 har sammodnare för länet observerat betydande spridning i 3 Naturreservat.</p>
<p><i>Elodea canadensis</i> Vattenpest och <i>Nymphoides peltata</i> Sjögull</p>	<p>Bör förtydligas att undantagen endast gäller 7a§ 2,3 och 8. De privata fastighetsägarna med befintliga bestånd av vattenpest eller sjögull ska <i>inte</i> undantas från 1, 4-7 och 9. De får inte införskaffa nya plantor (1), transportera runt (4), förmedla, sälja, överlåta (5), använda (7) eller medvetet släppa ut i naturen (9).</p> <p>Man bör också stryka "privata". Öppna vattensystem kan mycket väl delvis ägas av företag, stiftelser, kommuner och organisationer och vi ser ingen grund eller vinning i att ålägga dem ett större ansvar än enskilda privata fastighetsägare. Det bör alltså stå fastighetsägare, nyttjanderättsinnehavare eller den som på annat sätt har rådighet över fastigheten.</p>
<p><i>Phedimus hybridus</i> Sibiriskt fetblad och <i>Phedimus spurius</i> Kaukasiskt fetblad</p>	<p>Övergångstiden är onödigt lång. Eftersom förebyggande arbete är det mest effektiva överensstämmer ett så långt undantag dåligt med effektivt arbete. Ett omedelbart stopp har en bättre effekt. Man bör fortfarande ha övergångsbestämmelser kring redan befintliga förekomster. Man kan istället eventuellt undersöka möjligheten att ekonomiskt kompensera företagen.</p>
<p><i>Reynoutria japonica</i> Parkslide (inklusive <i>Reynoutria sachalinensis</i> jätteslide och <i>Reynoutria x bohemica</i> hybridslide)</p>	<p>Här behöver man förtydliga i förhållande till sitt eget förslag rörande vad som ska anses vara tecken på spridning eller riskera att sprida sig; [...] Om ett bestånd däremot visar tecken på att det sprider sig eller om det riskerar att sprida sig, behöver en fastighetsägare vidta åtgärder för att hindra ytterligare spridning [...]</p> <p>Naturvårdsverket anser att bestånd som årligen sprider sig mer än 50 cm från kanten på beståndet ska spridningsbegränsas eller utrotas. Bestånd som växer längs vatten, gång-, cykel-, bil- eller järnväg kan anses alltid riskera sprida sig och ska utrotas."</p> <p>Om denna tolkning blir gällande betyder det alltså att bestånd som faktiskt sprider sig ska utrotas <i>eller</i> spridnings begränsas medan bestånd som <i>riskerar</i> att sprida sig <i>ska</i> utrotas, något som i dagsläget kan vara mycket svårt att uppnå vilket man själv påpekat. Förslag är att även bestånd som riskerar att sprida sig ska utrotas eller spridningsbegränsas.</p> <p>Bekämpning med glyfosat bör lämpligen också nämnas bland lämpliga åtgärder då det är en av få metoder som är vetenskapligt bevisat effektivt och också den metod som oftast är kostnadsmässigt mest genomförbar. Genomförandet av bekämpning med glyfosat regleras redan hårt under annan lagstiftning och det vore olyckligt om dispenser avslås baserat nuvarande formulering eller rättare sagt avsaknad av omnämnande av metod.</p> <p>Länsstyrelsen Skåne känner sig tveksam till möjligheten att genomföra föreslagen lagstiftning med tanke på de svårigheter som finns i att bekämpa arten. Flertalet av metoderna är mycket dyra och om de genomförs slarvigt ökar risken för spridning. Bekämpning med glyfoast är möjlig om den utförs rätt men flera delar i dagens kemikalielagstiftning försvårar och ibland omöjliggör användandet.</p> <p>Förslaget att bestånd utmed vatten och alla typer av vägar ska anses utgöra en spridningsrisk och ska bekämpas är ambitiöst men inte praktiskt genomförbart i Skåne och inte heller i flera andra delar av södra Sverige. En stor andel av existerande bestånd står på just sådana platser och bara handläggningen av dessa ärenden skull troligtvis uppgå till mer än en heltidstjänst. Det är också verksamt om det finns tillräckligt med kvalificerade utförare av bekämpningen.</p> <p>Förslagsvis görs en geografisk begränsning där de hårdare drabbade södra delarna inte omfattas av krav på bekämpning men ger länsstyrelsen möjlighet att förelägga om bekämpning utifrån en prioriterad ordning.</p>

2024-09-12

Detta yttrande har beslutats av avdelningschef Olof Liungman på avdelningen för natur och vatten efter föredragning av Nils Carlsson, enhetschef art- och naturenheten.

Detta dokument har signerats elektroniskt och saknar därför signatur.